

[Carsten Andersen]

af loven, ellers er det ulige vilkår. Sådanne belastende forhold må hvile på en aftale, som kan siges op af parterne, hvis den ikke virker efter hensigten.

Forslagene er forhandlet med organisationerne, og det er jo ligesom det, der skal legalisere dem, bære dem igennem, men hvis vi ser på forhandlingsklimaet og forhandlingsmulighederne, så er disse forhandlinger foregået med pistolen på bordet og knortekæppen liggende ved siden af.

Vi vil uddybe vore synspunkter i udvalget, og vi vil støtte de positive forslag og arbejde for, at de forbedres til gunst for tjenestemændene.

Estrup (RV):

Det kan jo ikke skjules, at det, der påkalder sig mest opmærksomhed i denne tjenestemandspakke, er forslagene om ændrede samordningsfradrag. Det har taget lang tid, og det er forståeligt, hvis nogle af de tjenestemandsfamilier, som har følt urimelighederne direkte på deres økonomi, er blevet utålmodige. Som pensionist føler man nok mere end andre mennesker, at tiden arbejder imod én. Derfor er tålmodigheden med en slunken statskasse og en langsom og politisk proces forståeligt nok ikke stor. Når der til føjes, at der ikke eksisterer noget godt forsvaret for den udformning, samordningsfradraget har i dag, at det tværtimod af de politiske partier hele spektret rundt beskrives som skævt og uretfærdigt, er der ikke noget mærkeligt i, hvis kravet er handling her og nu.

Derfor må vi også nok se i øjnene, at det forslag, som nu ligger på folketingets bord, ikke opfattes helt så generøst af dem, det tilgodeser, som vi andre er tilbøjelige til at opfatte det. Men vi har selvfølgelig også erfaringer for, hvor svært det i disse tider er at få finansministeren til at linde så meget på låget til statskassen, at den lille halve milliard, som forslaget koster, kan slippe ud.

Alligevel vil jeg gerne starte med en cadeau til finansministeren. Jeg synes, vi er kommet et godt stykke fra de første forlydender om en 10-årig afvikling af ægtefællesamordningsfradraget til den 3 års periode, som nu foreslås.

Jeg synes også, ministeren har vist stor fleksibilitet under arbejdet. Da det socialdemokratiske forslag var til første behandling i

december, vandt mit partis ordfører, fru Aase Olesen, en del lydhørhed for et 4 punkters program til fjernelse af de værste urimeligheder vedrørende samordningsfradraget.

De 4 punkter var:

For det første: ændret regulering af tjenestemændenes samordningsfradrag, så man anvender samme regulering som for tjenestemandspensionen. For det andet: fuldstændig fjernelse af ægtefællesamordningsfradraget for førtidspensionerne fra 1. januar 1987. For det tredje: aftrapning af samordningsfradraget for ægtefællens folkepension over 3 år. Og endelig for det fjerde: samordningsfradraget sker fortsat i egen pension og ikke i den sociale pension.

Alle 4 punkter er opfyldt i det foreliggende forslag, og det vil jeg gerne takke for.

Dermed er vi som sagt kommet et godt stykke på vej. Alligevel er der endnu et par urimeligheder, som jeg synes vi bør overveje at rette allerede i denne første omgang. Jeg siger udtrykkelig første omgang, fordi den ændring, der nu er lagt op til, kun kan være begyndelsen. Det langsigtede mål må være en fuldstændig afskaffelse også af tjenestemandens eget samordningsfradrag. Tiden er ikke kun løbet fra begrebet husstandsindkomst og dermed fra ægtefællesamordningsfradraget. Den er også løbet fra opfattelsen af tjenestemandspensionen som noget exceptionelt og enestående. Med spredningen af pensionsordninger til næsten hele den offentlige sektor og store dele af den private er der ikke længere nogen klar begrundelse for, at netop tjenestemænd skal have et fradrag, når de modtager social pension; det får andre pensionister jo ikke.

På den anden side er jeg helt på det rene med, at den anden fase er en økonomisk opgave af sådanne dimensioner, at vi ikke magter den i øjeblikket.

Der er imidlertid to urimeligheder, som jeg mener vi bør forsøge at bringe ud af verden allerede nu.

Den ene vedrører det misforhold, som er opstået mellem samordningsfradrag og tjenestemandspension i de fire år med forskellig regulering, fra 1983 til 1987.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at alene for de første tre år er der opstået et efterslæb på 10-11 pct. som følge af, at tjenestemandspensionerne følger lønudviklingen, mens samordningsfradraget føl-